

maa søge hen, naar de ikke kunne sidde i deres Lejlighed. Naar de maa opholde sig paa Værtshuse, have de selvfølgelig Opfordring til at faa Tiden til at gaa i Vennelag med en Bajer. Jeg fortænkter dem ikke deri, og jeg vil kun sige, at overfor dem maa det vistnok indrømmes, at det bliver en Fordyrelse af deres Liv. Men jeg vil saa dog rette det Spørgsmaal: Er dette egentlig saa uretfærdigt? Denne Fordyrelse, som Sukkeret har gennem Tolden, falder jo paa mange enlig stillede Kvinder, ja ikke blot paa enlig stillede Kvinder, men paa Kvinder med Børn; den er for dem en trykkende Byrde. Er det da saa ikke fuldt ud lige saa retfærdigt, at denne Skat i det Sted falder paa en Luksusartikel? Thi en Luksus er det ubetinget, som mange af disse Mænd tillade sig ved Nydelsen af Bajerstøl. Jeg har fornøynlig skrevet — og det er stadig min Betragtning — at hvad denne Del af Arbejderne angaar, vil Staten paa Bajerstøl egentlig nærmest være at betragte som en Bebervendeskaf, en Skat, fordi de ikke stifte Familie, en Skat, hvis Beløb gaar til de mange Kvinder og Børn, som staa uden nogen Forsørger, og jeg vil sige, at, ret beset, kan man vist ikke finde dette uretfærdigt. Men jeg vil bestemt paastaa, at for alle Landarbejdere, den store Part ude i Landet, vil det blive en stor Lettelse, om man ophæver Sukkerstatten og lægger den over paa Bajerstøl. Med det samme vil jeg sige, at for alle de Hjæbstarbejdere, som leve et smukt Familieliv, og som bringe deres Fortjeneste hjem Lørdag Aften til Familien og tilbringe Aftenen i Familiens Skød, vil det ogsaa være en stor Vinding, om man kunde gaa bort fra Suktertolden og til en Skat paa bajerstøl. Naar Forslagsstillerne da have tilladt sig at foreslaa en Skat paa bajerstøl, er det i fuld Forstaaelse med den Stilling, Tinget tidligere har indtaget, idet man her har tilbudt en Skat paa bajerstøl som Ækvivalent for den Nedgang, som maatte blive gjort i Tolden paa andre Nødvendighedsgenstande. — Jeg vil med disse Ord anbefale Forslaget til Tingets Velvilje, og det skulde glæde mig, om der maatte kunne komme noget ud af det, idet det vil være til en stor Lykke og Belsignelse i et stort Tal af Familier omkring i Landet og vil være en Løstestang for Udviklingen af vor Produktion her i Landet; det vil være et Middel til at have nye Veje banede, naar en Gang Konkurrencen i andre Produktioner bliver saaledes, at vi ikke kunne have tilstrækkelig Udbytte af vor Produktion. Vi ville da gennem Suktertoldens Ophævelse kunne have faaet banet nye Veje, saaledes at vi kunne

faa Landets Indtægtskilber til at flyde rigeligere, hvad Samfundet i det hele kan være vel tjent med. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvilje.

Finansministeren (Strup): Jeg ønsker, inden Forhandlingen gaar videre, at angive Regeringens Stilling overfor det foreliggende Forslag. Hovedtanken i Forslaget, nemlig den ved en Skat paa Ol. at blive i Stand til at formindste Afgiften af en almindelig Konsumartikel — i dette Tilfælde Sukker — kan jeg fuldstændig tiltræde. Det vil jo vistnok erindres, at en Skat har været saa at sige en stadig Ledlager af Forslagene om en Toldrevision her i dette Ting, og at disse Toldrevisionsforslag jo altid tillige have indeholdt Bestemmelse om væsentlige Medsættelser paa almindelige Konsumartikler. Dersom det var Forslagsstillerens Mening, at dette Lovforslag kun skulde komme til at gaa ud paa en aldeles partiel Toldrevision, rammende kun 3-4 Poster i hele Toldbogen, vilde min Stilling til Forslaget jo være væsentlig anderledes, end den nu er. Det fremgik jo imidlertid tydelig af Forslagsstillerens Udtalelser, navnlig af den ærede Ordførers (Bojsen) Udtalelser ved Indbringelsen af dette Forslag her, at dette ikke var Meningen, idet han jo betegnede Forslaget som den hensigtsmæssigste Løstestang for Gennemførelsen af en almindelig Toldreform, og saa vil jeg for mit Vedkommende kun have det hilset med Glæde, idet jeg haaber, at naar dette Forslag mødes med det Toldrevisionsforslag, som jeg venter om saa Dage at kunne fremlægge i Landstinget, de to Forslag da maa kunne sammen-smeltes paa en saadan Maade ved Forslagsstillerens Understøttelse, at disse sammen-smeltede Forslag kunne vinde Majoritet i begge Rigsdagens Afdelinger og tillige Tilslutning hos Regeringen.

C. Sage: At dette Forslag har vakt livlig Opmærksomhed, allerede inden det er kommet til Behandling her i Salen og har været Genstand for megen Overvejelse og Samtale, er ganske naturligt. Thi dette Forslag slaar jo ind paa en ny Vej i Henseende til Spørgsmaalet om en Reform af vort indirekte Skattesystem, det Spørgsmaal, vi nu i 20 Aar have puslet med. Da det tilmed bæres frem paa en saadan Maade, at det ikke blot fra forfælske Sider møder megen Sympati, men det ogsaa synes, at der er en Del Tro paa, at det vil lykkes at føre det igennem, er det klart, at det vil blive et Hovedemne under denne Rigsdags-samling. Det nye i dette Forslag ser jeg i